

**MISSA
PRÆSANCTIFICATORUM**

Mass of the Presanctified

1 Lectiones

In Choro, dicta Nona, Sacerdos et Ministri induti paramentis nigri coloris, sine luminaribus et incenso, procedunt ad Altare: et ante illud prostrati aliquamdiu orant. Interim Acolythy unam tantum tobaleam extendunt super Altare. Sacerdos cum Ministris facta oratione ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco, ubi legitur Epistola, et incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare in cornu Epistolæ

Osee 6, 1-6.

Hæc dicit Dóminus: In tribulatióne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? Quid fáciam tibi, Juda? misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: et judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrificium, et sciéntiam Dei, plus quam holocáusta.

Et non respondetur Deo gratias, quod servatur etiam post Lectionem sequentem.

Tractus – Habacuc 3.

Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi.

S. In médio duórum animálium innotescéris: dum appropinquáverint anni, sognoscéris: dum advénerit tempus, osténdens,

S. In eo, dum conturbáta fúerit ánima mea: in ira, misericórdiæ memor eris.

S. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso et condénso.

S. Opéruit cœlos majéstas ejus: et laudis ejus plena est terra.

Finito Tractu, Sacerdos in cornu Epistolæ dicit:

Orémus

S. Flectámus génua.

M. Leváte.

Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiõnis suæ latro præmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiõnis efféctum: ut, sicut in passióne sua

Jesus Christus, Dóminus noster, diversa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiόνis suæ grátiam largiátur:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

Subdiaconus in tono Epistolæ similiter sine titulo cantat sequentem Lectionem:

Exodi 12, 1-11.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste vobis princípium ménsium primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínium suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hædum.

Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immobilábítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sángine ejus, ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázynos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis.

Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase id est tránsitus Dómini.

Tractus – Ps 139:2-10 et 14.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: a viro iníquo líbera me.

S. Qui cogitavérunt malítias in corde: tota die constituébant prælia.

S. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: et ab homínibus iníquis líbera me.

S. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: abscondérunt supérbi láqueum mihi.

S. Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis: juxta iter scándalum

posuérunt mihi.

S. Dixi Dómino: Deus meus es tu: exáudi, Dómine, vocem oratiónis meæ.

S. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: obúmbra caput meum in die belli.

S. Ne tradas me a desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsus me: ne derelínquas me, ne umquam exalténtur.

S. Caput circúitus eórum: labor labiórurn ipsórum opériet eos.

S. Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: et habitábunt recti cum vultu tuo.

2 Passio

Finito Tractu, dicitur Passio super nudum pulpitem: quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistolæ.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem

Joann. 18:1-40; 19:1-42.

In illo témpore: Egréssus est Jesus cum discíplis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discípli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discíplis suis. Judas ergo cum accepisset cohórtem, et a pontificibus et pharisæis minístros, venit illuc cum latérnis et fécibus et armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis:

S. Quem quæritis?

Respondérunt ei:

M. Jesum Nazarénum.

Dicit eis Jesus:

S. Ego sum.

Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos:

S. Quem quæritis?

Illi autem dixerunt:

M. Jesum Nazarénum.

Respóndit Jesus:

S. Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quæritis, sínite hos abíre.

Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontíficis servum: et abscédit aurículam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro:

S. Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum?

Cohors ergo et tribúnus et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum, erat enim socer Cáiphæ, qui erat pón tifex anni illíus. Erat autem Cáiphás, qui consílium déderat Judæis: Quia éxpedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária:

M. Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus?

Dicit ille:

M. Non sum.

Stabant autem servi et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans et calefaciens se. Pón tifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus:

S. Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagóga et in templo, quo omnes Judæi convéniunt: et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? Intérroga eos, qui audiérunt, quid locútus sim ipsis: ecce, hi sciunt, quæ díxerim ego.

Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit álapam Jesu, dicens:

M. Sic respóndes pontífici?

Respóndit ei Jesus:

S. Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis?

Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat autem Simon Petrus stans et calefáciens se. Dixérunt ergo ei:

M. Numquid et tu ex discípulis ejus es?

Negávit ille et dixit:

M. Non sum.

Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam:

M. Nonne ego te vidi in horto cum illo?

Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras et dixit:

M. Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc?

Respondérunt et dixérunt ei:

M. Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum.

Dixit ergo eis Pilátus:

M. Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum.

Dixérunt ergo ei Judæi:

M. Nobis non licet interfícere quemquam.

Ut sermo Jesu impleretur, quem dixit, significans, qua morte esset moriturus. Introivit ergo iterum in praetorium Pilatus, et vocavit Jesum et dixit ei:

M. Tu es Rex Judaeorum?

Respondit Jesus:

S. A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me?

Respondit Pilatus:

M. Numquid ego Judaeus sum? Gens tua et pontifices tradiderunt te mihi: quid fecisti?

Respondit Jesus:

S. Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent, ut non traderer Judaeis: nunc autem regnum meum non est hinc.

Dixit itaque ei Pilatus:

M. Ergo Rex es tu?

Respondit Jesus:

S. Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam.

Dicit ei Pilatus:

M. Quid est veritas?

Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Judaeos, et dicit eis:

M. Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis Regem Judaeorum?

Clamaverunt ergo rursus omnes, dicentes:

M. Non hunc, sed Barábbam.

Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant:

M. Ave, Rex Judæórum.

Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras et dicit eis:

M. Ecce, addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam.

Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam et purpúreum vestiméntum. Et dicit eis:

M. Ecce homo.

Cum ergo vidíssent eum pontífices et minístri, clamábant, dicéntes:

M. Crucifíge, crucifíge eum.

Dicit eis Pilátus:

M. Accípite eum vos et crucifígite: ego enim non invénio in eo causam.

Respondérunt ei Judæi:

M. Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit.

Cum ergo audíssset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingrèssus est prætórium íterum: et dixit ad Jesum:

M. Unde es tu?

Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus:

M. Mihi non loquéris? Nescis, quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttre te?

Respóndit Jesus:

S. Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea, qui me trádedit tibi, majus peccátum habet.

Et exínde quærébat Pilátus dimítttere eum. Judæi autem clamábant dicéntes:

M. Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Cæsari.

Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judæis:

M. Ecce Rex vester.

Illi autem clamábant:

M. Tolle, tolle, crucifíge eum.

Dicit eis Pilátus:

M. Regem vestrum crucifígam?

Respondérunt pontífices:

M. Non habémus regem nisi Cæsarem.

Tunc ergo trádedit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixerunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et título Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo título multi Judæórum legérunt, quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus. Et erat scriptum hebráice, græce et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum:

M. Noli scríbere Rex Judæórum, sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum.

Respóndit Pilátus:

M. Quod scripsi, scripsi.

Míletes ergo cum crucifixissent eum, accepérunt vestiménta ejus et fecérunt quátuor partes: unicuíque míliti partem, et túnica. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ívicem:

M. Non scindámus eam, sed sortiámur de illa, cujus sit.

Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et míletes quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu Mater ejus et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus Matrem et discípulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suæ:

S. Múlier, ecce fílius tuus.

Deínde dicit discípulo:

S. Ecce mater tua.

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit:

S. Sítio.

Vas ergo erat pósito acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acétum, dixit:

S. Consummátum est.

Et inclináto cápite trádidit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum

Judæi ergo - quóniam Parascéve erat - ut non remanérent in cruce córpora sábbato - erat enim magnus dies ille sábbati - rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo míletes: et primi quidem fregérunt crura et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum

láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et dicitur Munda cor meum, sed non petitur benedíctio, et non deferuntur luminaria neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

S. Dóminus vobíscum.

M. Et cum spírítu tuo.

Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa - eo quod esset discípulus Jesu - occúltus autem propter metum Judæórum, ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judæis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

3 Intercessiones

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus:

Pro Ecclesia

Orémus, dilectíssimi nobis, pro Ecclesia sancta Dei: ut eam Deus et Dóminus noster pacificáre, adunáre, et custodíre dignétur toto orbe terrárum: subjíciens ei principátus et potestátes: detque nobis quietam et tranquíllam vitam degentibus, glori ficáre Deum, Patrem omnipoténtem.

Orémus

M. Flectámus génuá.

M. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua, toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret.

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

Pro Papa

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N... ut Deus et Dóminus noster, qui elégit eum in órdine episcopátus, salvum atque incólumem custódiat Ecclésiæ suæ sanctæ, ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Orémus

M. Flectámus génu.

M. Leváte.

Deus, cujus júdicio univérsa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et electum nobis Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

Pro clerici et populo

Orémus et pro ómnibus Episcopis, Presbýteris, Diacónibus, Subdiacónibus, Acólýthis, Exorcístis, Lectoribus, Ostiáriis, Confessóribus, Virgínibus, Víduis: et pro omni pópulo sancto Dei.

Orémus

M. Flectámus génu.

M. Leváte.

Deus, cujus Spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut, grátiae tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

Pro catechumenis

Orémus et pro catechúmenis nostris: ut Deus et Dóminus noster adapériat aures præcordiórum ipsórum januámque misericordiæ; ut, per lavácrum regeneratiónis accépta remissióne ómnium peccatórum, et ipsi inveniántur in Christo Jesu, Dómino nostro.

Orémus

M. Flectámus génuá.

M. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiám tuam nova semper prole fecúndas: auge fidem et intellectum catechúmenis nostris; ut, renáti fonte baptismátis, adoptiÓnis tuæ fíliis aggregéntur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

Pro contra errores

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erróribus: morbos áuferat: famem depéllat: apériat cárceres: víncula dissólvat: peregrinántibus réditum: infirmántibus sanitátem: navigántibus portum salutis indúlgeat.

Orémus

M. Flectámus génuá.

M. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, mæstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatiÓne clamántium; ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gáudeant affuísse.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

Pro hæreticis et schismaticis

Orémus et pro hæreticis et schismaticis: ut Deus et Dóminus noster éruat eos ab erróribus univérsis; et ad sanctam matrem Ecclésiám Cathólicam atque Apostólicam revocáre dignétur.

Orémus

M. Flectámus génuá.

M. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvás omnes, et néminem vis períre: réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut, omni hærética pravité depósita, errántium corda respíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

Pro Judæis

Orémus et pro pérfidis Judæis: ut Deus et Dóminus noster áuferat velámen de córdibus eórum; ut et ipsi agnóscant Jesum Christum, Dóminum nostrum.

Omnípotens sempitérne Deus, qui étiam judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcacióné deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

Pro pagánis

Orémus et pro pagánis: ut Deus omnípotens áuferat iniquitátem a córdibus eórum; ut, relíctis idólis suis, convertántur ad Deum vivum et verum, et únicum Fílium ejus Jesum Christum, Deum et Dóminum nostrum.

Orémus

M. Flectámus génuá.

M. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris: súscipe propítius oratióem nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ágrega Ecclésiæ tuæ sanctæ, ad laudem et glóriam nóminis tui.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

M. Amen.

4 Adoratio crucis

Completis Orationibus, Sacerdos deposita Casula accedit ad cornu Epistolæ, et ibi in posteriori parte anguli Altaris accipit a Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam, versa facie ad populum, a summitate parum discooperit, incipiens solus Antiphonam Ecce lignum Crucis, ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a Ministris usque ad Veníte, adorémus. Choro autem cantante Veníte, adorémus, omnes se prosternunt, excepto Celebrante.

Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ: et discooperiens brachium dextrum Crucis, elevansque eam paulisper, altius quam primo, incipit: Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus, ut supra. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: et discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit: Ecce lignum Crucis, aliis cantantibus et adorantibus, ut supra.

S. Ecce lignum Crucis, in quo salus mundi pepéndit.

M. Veníte, adorémus.

S. Ecce lignum Crucis, in quo salus mundi pepéndit.

M. Veníte, adorémus.

S. Ecce lignum Crucis, in quo salus mundi pepéndit.

M. Veníte, adorémus.

Postea Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, et genuflexus ibidem eam locat: mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, et accipit calceamenta, et Casulam. Postmodum Ministri Altaris, deinde alii Clerici, et laici, bini et bini, ter genibus

flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia vel pars eorum, prout multitudo adorantium vel paucitas requirit: quæ etiam Sacerdos sedens ad scamnum legit cum Ministris, ut infra:

S. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia edúxi te de terra Ægýpti: parásti Crucem Salvatóri tuo.

M. Agios o Theós. Sanctus Deus. Agios ischyrós. Sanctus fortis. Agios athánatos, eléison imas. Sanctus immortalis, miserére nobis.

S. Quia edúxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, et introdúxi te in terram satis bonam: parásti Crucem Salvatóri tuo.

M. Agios o Theós. Sanctus Deus. Agios ischyrós. Sanctus fortis. Agios athánatos, eléison imas. Sanctus immortalis, miserére nobis.

S. Quid ultra débui fácere tibi, et non feci? Ego quidem plantávi te víneam meam speciosíssimam: et tu facta es mihi nimis amára: acéto namque sitim meam potásti: et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.

M. Agios o Theós. Sanctus Deus. Agios ischyrós. Sanctus fortis. Agios athánatos, eléison imas. Sanctus immortalis, miserére nobis.

S. Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis: et tu me flagellátum tradidísti.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Ego edúxi te de Ægýpto, demérso Pharaóne in Mare Rubrum: et tu me tradidísti princípibus sacerdótum.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Ego ante te apérui mare: et tu aperuísti láncea latus meum.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Ego ante te præívi in colúmna nubis: et tu me duxísti ad prætórium Piláti.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Ego te pavi manna per desértum: et tu me cecidísti álapis et flagéllis.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Ego te potávi aqua salútis de petra: et tu me potásti felle et acéto.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Ego propter te Chananæorum reges percússi: et tu percussísti arúndine caput meum.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Ego dedi tibi sceptrum regale: et tu dedísti capiti meo spíneam coronam.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Ego te exaltávi magna virtúte: et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.

M. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

S. Crucem tuam adorámus, Dómine: et sanctam resurrectionem tuam laudámus et glorificámus: ecce enim, propter lignum venit gaudium in univérso mundo.

Ps 66:2.

S. Deus misereátur nostri et benedícat nobis: Illúminet vultum suum super nos et misereátur nostri.

M. Crucem tuam adorámus, Dómine: et sanctam resurrectionem tuam laudámus et glorificámus: ecce enim, propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

Hymnus – Crux fidelis

Ant. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine. * Dulce lignum dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Pange, lingua, gloriósi láuream certáminis, et super Crucis trophæo dic triúmphum nóbilem: quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit

Ant. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine.

De paréntis protoplásti fraude Factor cóndolens, quando pomi noxiális in necem morsu ruit: ipse lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.

Ant. Dulce lignum dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Hoc opus nostræ salútis ordo depopóscerat: multifórmis proditóris ars ut artem fálleret: et medélam ferret inde, hostis unde læserat.

Ant. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine.

Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis, missus est ab arce Patris Natus, orbis Cónditor: atque ventre virgináli carne amíctus pródiit.

Ant. Dulce lignum dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Vagit Infans inter arcta cónditus præsepia: membra pannis involúta Virgo Mater álligat: et Dei manus pedésque stricta cingit fáschia.

Ant. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine.

Lustra sex qui jam perégit, tempus implens córporis, sponte líbera Redémptor passióni déditus, Agnus in Crucis levátur immolándus stípíte.

Ant. Dulce lignum dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Felle potus ecce languet: spina, clavi, láncea mite corpus perforárunt, unda manat et cruor: terra, pontus, astra, mundus, quo lavántur flúmíne!

Ant. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine.

Flecte ramos, arbor alta, tensa laxa víscera, et rigor lentéscat ille, quem dedit natívitas: et supérni membra Regis tende miti stípíte.

Ant. Dulce lignum dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Sola digna tu fuísti ferre mundi víctimam: atque portum præparáre arca mundo náufrago: quam sacer cruor perúnxit, fusus Agni córpore.

Ant. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine.

Sempitérna sit beátæ Trinitáti glória: æqua Patri Filióque; par decus Paráclito: Uníus Triníque nomen laudet univérsitas. Amen.

Ant. Dulce lignum dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: et Diaconus accipiens Bursam Corporalium, extendit Corporale more solito, et juxta illud ponit Purificatorium:

et finita adoratione, Crucem reverenter accipit, et reportat ad Altare. Postea ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat.

Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis, et Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum Ministris. Cum perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non exstinguuntur nisi post sumptionem Sacramenti: et Sacerdos genuflectit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, et genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens Calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, et tegit extremitatibus Veli, quod humeros illius circumdat: et procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: et duo Acolythi cum thuribulis continue Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus Vexilla Regis prædeunt.

Hymnus – Vexilla Regis prædeunt

Vexilla Regis prædeunt; Fulget crucis mysterium, Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ vulnerata lanceæ Mucrone diro, criminum Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda et sanguine.

Impléta sunt quæ concinit David fideli carmine, Dicendo nationibus: Regnavit
a ligno Deus.

Arbor decora et fulgida, Ornata regis purpura, Electa digno stipite Tam
sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis Pretium pependit sæculi, Statéra facta corporis, Tulitque
prædam tartari.

O Crux, ave, spes unica, Paschale quæ fers gaudium, Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis, Trinitas, Collaudet omnis spiritus: Quibus crucis victoriam
Largiris, adde præmium. Amen.

5 Communio

Cum venerit Sacerdos ad Altare, posito super illud Calice, genuflexus rursus incensat, et accedens deponit Hostiam ex Calice super Patenam, quam Diaconus tenet: et accipiens Patenam de manu Diaconi, Hostiam sacram ponit super Corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in Calicem, et Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedicit, nec dicit super eam orationem consuetam: sed accipiens Calicem a Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: et Diaconus illum cooperit Palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, et incensat Oblata, Crucem et Altare more solito, genuflectens ante et post, et quandocumque transit ante Sacramentum. Cum incensat Oblata, dicit:

S. Incensum istud, a te benedictum, ascendant ad te, Dómine: et descendat super nos misericórdia tua.

Cum incensat Altare, dicit:

Ps 140:2-4.

S. Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incensum in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

S. Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ cantátis. Amen.

Et ipse non incensatur.

Postea aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatur, junctis manibus, dicit:

S. In spíritu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicit more solito:

S. Oráte, fratres, ut meum ac vestrum sacrificium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Et per eandem viam revertitur, non perficiens circulum: et consequenter, omissis aliis, dicit:

S. Orémus: Præcéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere:

Pater noster, qui es in cœlis: Sanctificétur nomen tuum: Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióne.

M. Sed líbera nos a malo.

Sacerdos, sub silentio dicto:

S. Amen.

Eadem voce, qua dixit Pater noster, absolute sine Orémus in tono orationis Missæ ferialis dicit:

S. Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáteis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut, ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

S. Amen.

Tunc Celebrans, facta reverentia usque ad terram, supponit Patenam Sacramento, quod in dextera accipiens, elevat, ut videri possit a populo: et statim supra Calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in Calicem more solito, nihil dicens. Pax Dómini non dicitur, nec Agnus Dei, neque pacis osculum datur. Postmodum, prætermisiss duabus primis orationibus, dicit tantum sequentem:

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmeré præsumo, non mihi provéniat in judícium et condemnatióne: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Tunc genuflectit, et accipit Patenam cum Corpore Christi: et maxima humilitate ac rev-

erentia dicit:

Panem cœlestem accípíam, et nomen Dómini invocábo.

Percutit pectus suum, ter dicens:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Postea signat se Sacramento, dicens:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit Corpus reverenter.

Deinde, omissis omnibus, quæ dici solent ante sumptionem Sanguinis, immediate particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit de Calice. Et more solito facta ablutione digitorum, et sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis, dicit:

Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Non dicitur Corpus tuum, Dómine, nec Postcommunio, nec Pláceat tibi, nec datur benedictio; sed facta reverentia Altari, Sacerdos cum Ministris discedit: et dicuntur Vesperæ sine cantu: et denudatur Altare.

Missa Præsanctificatorum – *Mass of the Presanctified*

Copyright © Chavez Cyrillus Mariae Poon 2026. All rights reserved.

This document is indented for internal distribution only.

It may be freely shared, provided that the source is properly attributed, and it is not used for commercial purposes.

No modification or resale of the content are permitted without prior written permission.

This work is free of known copyright restrictions.

For more information, please visit: <https://www.chavezpoon.com>

Typesetting using L^AT_EX and liturg package.